

er veldig glad for alle årene i Oslo legeforening, sier han. – Det har gitt meg en solid innblikk i mange sider av Legeforeningens virksomhet. Oslo legeforening har stor bredde, noe som har det gitt meg muligheten til å se veldig bredt på mange saker.

Roser svigermor

Refsum er gift med en spesialist i barne- og ungdomspsykiatri og har tre barn, en jente på 17 og tvillinggutter på 14. – Med to leger som også går vakt og tre aktive barn har vi hatt noen slitsomme år, særlig da barna var

ynge. Men vi har flytt på at min kone har drevet med forskning og derfor hatt mer fleksible arbeidsdager, samtidig som svigermor har vært til uvurderlig hjelp, sier han med et smil.

Med full jobb, en rekke tillitsverv, familie og hytter både ved sjøen og på fjellet har han ingen problemer med å fylle dagene. – På hytta slapper vi av, driver med ulike fritidsaktiviteter og diverse vedlikehold. Ellers følger jeg opp barna veldig tett, bl.a. har jeg vært oppmann på tvillingenes fotballag, sier han.

Han forteller at han også har engasjert seg i skolens virksomhet. Det er startet et eget gutteprosjekt ved den ungdomsskolen der sønnene hans går. Her jobber skolen i samarbeid med foreldrene med ulike tiltak for å motivere gutter til å yte bedre. Leksehjelp en ettermiddag samt måltid som er tilberedt av lærerne, har vært populært.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Leger må tilbake i lederstillingene

– Jeg tror det er vesentlig at leger går tilbake i lederstillinger på alle nivåer i helsevesenet. Hvis vi ikke gjør det, gir vi fra oss innflytelse over egen arbeidstilværelse, mener Hege Gjessing.

Gjessing er nyvalgt medlem i sentralstyret, og tar samtidig plass på lederkontoret til Yngre legers forening (Ylf).

– Jeg er redd for at det forsvinner inspirasjon og dyktige medarbeidere hvis legene mister innflytelse på egen arbeidshverdag. Det er lett å føle at en bare er en brikke i et stort spill. Det skjer hele tiden endringer, og det er vanskelig å forstå nødvendigheten av endringene hvis en ikke er aktivt med i prosessene, sier hun.

Det nye sentralstyremedlemmet tror samtidig at mange ledere føler seg presset mellom økonomi på den ene siden og det faglige på den andre, og at dette kan ta bort noe av gleden ved å jobbe med sykehusledelse. Legen, som kommer til Legenes hus fra gruppe 1-tjeneste ved Rikshospitalet, mener det er et viktig mål for Legeforeningen å ha høy troverdighet blant egne medlemmer.

– For å få troverdighet må det kommuniseres tydelig og klart, og for å kunne kommunisere klart må vi ha gode interne diskusjoner og fruktbart samarbeid. Jeg tror fremdeles vi har mye å hente ut her, sier hun.

Gjessing tror mange av medlemmene synes det er vanskelig å få oversikt over hva Legeforeningen arbeider med, både innen forhandlinger og helsepolitikk. – Man får mer engasjement når man er kjent med sakene, sier hun.

Gjessing mener vi må ta innover oss at vi lever i en tid med veldig rask samfunnsutvikling. Samtidig understreker hun at det er en fantastisk kompetanse samlet i Legenes hus, med mange dedikerte mennesker som gjør en veldig god jobb.

Funksjonsfordeling

Gjessing har inntil nå vært i spesialisering i anestesi. Men hun begynte ikke direkte med dette etter at hun var ferdig med tur-

– Anestesifaget er som å seile på åpen sjø, du vet aldri hva som møter deg, sier Hege Gjessing.
Foto Cecilie Bakken

nustjenesten. Hun prøvde litt forskjellig og var usikker på hva hun egentlig ville. Etter et halvt år som kommunelege 2 på Lurøy, prøvde hun radiologi. Oslo-legen tok deretter diplom ved Liverpool School of Tropical Medicine og ble da naturlig nok interessert i infeksjonssykdommer.

– På det tidspunktet sto det mellom det og anestesi. Jeg synes jeg manglet en del på takling av akutte situasjoner, og tenkte at jeg i hvert fall burde ha noe anestesi. Etter å ha holdt på med det en stund oppdaget jeg at jeg hadde det veldig bra på jobb. Det er et variert fag med god blanding av rutiner og uventede situasjoner, sier hun.

Gjessing ser funksjonsfordeling som en viktig utfordring i spesialiteten sin.

– Spesielt tenker jeg på fordelingen i forhold til akutt kirurgisk og obstetriske beredskap. Det vil påvirke det fremtidige behovet for spesialister i anesthesiologi og breddekompetansen til den enkelte anestesilege, sier hun.

Hun mener vurderingene rundt hvilke oppgaver anestesilegen skal løse, ikke alltid er like godt funderte.

– Vi blir kontaktet for stort og smått fordi vi ofte er hyggelige og velvillige, men det er nok ikke alltid like god ressursbruk, sier hun.

Selv om sentralstyremedlemmet gleder seg til å være på heltid i Legenes hus de neste to årene og er spent på de nye arbeidsoppgavene, tenker hun innimellom at det er trist å være borte fra faget sitt.

– Det er klart at jeg trives i sykehusmiljøet, men å gjøre begge deler samtidig hadde blitt halvveis. Og så må jeg innrømme at jeg liker at jeg nå kan sove mellom klokken 2 og 7 de aller fleste netter, smiler hun.

Ble overtalt

Gjessing hevder hun nærmest ble snakket rundt, da de manglet foretakstillitsvalgt på Akershus universitetssykehus i 2005.

– En av mine gode kolleger er åpenbart en dyktig forhandler og trykket på de rette knappene. Jeg var lykkelig utvitende om slikt arbeid den gangen, men han ga meg tro på at jeg kunne gjøre en god jobb. Jeg tok vervet, og er ham evig takknemlig, sier hun.

Så gikk det slag i slag, som landsstyre-representant for Akershus legeförening og deretter styremedlem i Yngre legers förening. Nå er hun altså blitt leder for yrkesföreningen og sentralstyremedlem.

Hun har ellers god oversikt over byens kulturelle tilbud. Både filmer, bøker og musikk tar opp plass hjemme hos henne, og kafeer har tjent gode penger på alle hennes besøk. Hun er også glad i trening, og jogger mye. Raskt spretter legen i henne igjen opp:

– Det er veldig viktig å trene – alle burde trene. Ikke bare for å unngå livsstilssykdommer, men fordi det er mentalt avslappende og det frsetter energi som vi trenger for å bevare gleden i arbeidshverdager som

ofte er preget av alvor, sier sentralstyremedlemmet.

Gjessing har også Italia på fritidslisten sin. – Jeg har vært der flere ganger. Det er et fantastisk land med et vakkert språk som jeg nå har fått lyst til å lære meg. Denne høsten har jeg meldt meg på trinn2-kurs og håper at jeg får tid til å følge det opp, sier hun og gjør seg klar til å pugge «ciao» og «grazie» innimellom lesing av dokumenter til sentralstyremøtene.

Cecilie Bakken

cecilie.bakken@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Forberedte høstens justeringsforhandlinger

Landsrådet i Overlegeforeningen var 29. august samlet på Gardermoen for å forberede høstens justeringsforhandlinger.

– Justeringsforhandlingene starter 3. september og skal avsluttes 21. september. Overlegene forhandler lokalt med et fastsatt mandat, sa forhandlingsdirektør i Legeföreningen, Anne Kjersti Befring til landsrådet. Hun gjennomgikk hvordan forhandlingene er forberedt og hvordan de blir fulgt opp av Legeföreningen sentralt. Befring la vekt på at tillitsvalgtes arbeid med å oppnå god og konstruktiv dialog med ledelsen må fortsette, ikke bare før og under forhandlinger, men hele året,

– Mulighet for innflytelse og forhandlingsmakt både for oss og for arbeidsgiversiden, ligger i tillit, tett dialog og samarbeid, sa hun, og presiserte at god og effektiv drift av sykehus er avhengig av at partene kan etablere et slikt fundament. – Vi skal fortsette å gi våre bidrag og holde stø kurs, og det må også være et mål at partene forholder seg lojalt til avtaler som er inngått og at man kan løse oppståtte uenigheter på lavest mulig nivå.

– Overlegene har ikke forhandlet lokalt siden 2005. De forestående justeringsforhandlingene blir en prøvestein i så måte og et grunnlag for neste års hovedtariffoppgjøret, sa Anne Kjersti Befring. Hun fortalte også om forberedelsene til hovedavtaleforhand-

lingene, dvs. forhandlingssystemet som skal revideres senere i høst.

En fortsettelse av hovedtariffoppgjøret

– Vi vet hvor årets lønnsoppgjør for andre har landet, og det er ingen grunn til at legene ikke skal ha det samme, sa Arne Refsum, Overlegeforeningens nye leder. Han gikk gjennom resultatene fra andre akademikergrupper for legene i HSH (Handels- og Servicenærings Hovedorganisasjon). Han understreket at lønnsglidning har liten betydning i justeringsforhandlingene. Refsum viste til at tallene som ligger til grunn for forhandlingene er oversiktlig gjengitt i notat fra Spekter og Legeföreningen i samarbeid, og i veileder fra forhandlings- og helseerettsavdelingen.

Arne Refsum gjennomgikk også mandatet for forhandlingene som ligger i Riksmeklingsmannens møtebok. – Det er derfor ikke opp til oss eller arbeidsgiver å bestemme utgangspunktet for forhandlingene, sa han. Han understreket at dette er en fortsettelse av hovedtariffoppgjøret for 2007 og at virketidspunktet er fra 1.1. 2007. – Målet med forhandlingene er at overlegene skal justeres i forhold til andre

grupper, men teksten i lokale B-dels avtaler skal ikke endres med mindre begge parter ønsker det, sa han. Refsum ga i tillegg en rekke praktiske råd for forhandlingsarbeidet lokalt.

Må få et stabilt forhandlingsystem

Torunn Janbu, Legeföreningens president, sa at det er på tide at vi etter fem år med uro får et stabilt forhandlingsystem som er tilpasset sykehusene. Presidenten viste til de langsiktige planer som ble lagt for NAVO/Spekter-området høsten 2005, med et mål om å få bukt med langvarige og konfliktfylte forhandlingsforløp i området og tvister om avtaler. – Vi står samlet, både i Legeföreningen og i Akademikerne Helse, sa hun. – Vi har identifisert problemene og funnet virkemidler. Dette er utgangspunktet for arbeidet mot staten for å utbedre forhandlingsystemet. Både sykehusene og vi er tjent med et forutsigbart system som tilrettelegger for utviklingsarbeid. Presidenten benyttet også anledningen til å takke landsrådet for god innsats.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk